

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm SS. Agathopodis Diaconi & Theoduli Lectoris. ex eo quod est per Metaphrasten Passi sunt, Thessalonicæ, Anno persecutionis tertio, circa annum Domini 304. sub Faustino præside.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

52 MARTYR. SS. AGATHOPODIS, &c.
alia sanè admiranda, quæ breuitatis studio præ-
termittimus, contigerint.

C. Baron:
Tom. 2. An-
nal: Ecclesi

MARTYRIVM S S. AGATHOPODIS
Diaconi & Theoduli Lectoris. ex eo quod est per
Metaphrasten Passi sunt, Thessalonicæ, Anno per-
secutionis tertio, circa annuum Domini 304. sub
Faustino præside.

4 Aprilis.

MAximiano Cæsare imperante, cum bel-
loti pietati indictum per totum terra-
rum orbem arderet, equitesque passim
percurrentes, populos imperio subiectos, rerum
omnium Dominum abnegare, pietatisque studi-
um fuditus delere conarentur, Agathopus &
Theodulus, alijs aliò præ metu fugientibus, con-
stanter patrocinium pietatis aduersus tyranni-
dem susceperunt. Vterque enim iam ante, multo
tempore ieiunijs & orationibus impietatem ip-
sam longè lateque grassantem profligare nite-
batur, & cum ceteri in angulis ac latebris addi-
ti, rabiem tyranni pertimescerent, hi duo athle-
tæ palam Christi verbum prædicabant. Præfe-
ctus itaque militesque tantam eorum virtutem
admirati, iniectis vinculis eos in certamen ad-
duxerunt: quod ipsi non modò detraçarunt, sed
incredibili quædam alacritate arripuerunt. Erat
enim Theodulus egregia corporis forma & ex-
imio robore adolescens, obscuris nequaquam
natalibus ortus. Ducebat enim genus ex illustri
Thessalonicensium familia, erantque ei fratres
tres Capito, Metrodorus & Philostorgus, insigni
pietate iuvenes, natura atque moribus martyris
propositum amplectentes.

Ceteris præ-
metu dilap-
sis Agatho-
pus & Theo-
dulus præ-
dicant Chri-
stum.
Compre-
henduntur.

Theoduli
genus & fra-
tres eius.

Theodulo
dormienti
annulus.

Porro Theodulus, antequam impium decre-
tum promulgatum esset, intempestæ noctis si-
lentio, præclarum quoddam, futuri certaminis

munus

munus à Deo accipere meruit. Nam leni, nocte quadam, somno oppressus, anulum quendam ex noua materia conflatum digito insertum inuenit, cuius solo contactu homines grauissimis ac desperatis morbis laborantes protinus sanitatem consequebantur. Ac Theodulus quidem erat eiusmodi. Agathopus autem illi consentiens, vir erat diuinarum rerum cognitione clarus, & ipsa sua canitie omnibus venerabilis: Ambo puri pietatis ministri. Omnes enim corporis voluptates repudiantes, solo diuini verbi ministerio sedulo intendebant, & credentium salutem cum verbis tum miraculis promouebant. Et quidem Theodulus qui Lectoris officio fungebatur, simplici verbo & salutiferæ Crucis signo, importunos sæpè dæmones ex obsessis corporibus fugabat. Dei que potentiam illos fateri cogebat.

Hos igitur egregios Christi milites, Faustinus Thessalonicæ vrbs Præfectus in iudicium adductos, quia facile ex ipso vultu inuictam eorum virtutem cernebat, blanditijs est aggressus: fictaque amicitia specie, remotis omnibus, diu multumque certauit. Sperabat enim Theodulum ætate iuniorem, blandis verbis facile in suam sententiam pertrahendum. Ac Theodulus egregia animi constantia omnes eius blanditias elusit, & minas pari virtute contempsit. Quod cernens Faustinus, tacitus secum adolescentis prudentiam miratus, Agathopodem adduci iussit, cui submisit in aurem susurravit, dicens: Immola, quandoquidem Theodulus à mendacio ad veritatem redijt, & nunc se immolatum pollicetur. Agathopus autem cognito dolo: Et ego, inquit, prompto animo sacrificium faciam Deo, eiusque filio Iesu Christo, siquidem his floridum Theodulus

D 3 sacri-

diuinitus datur.

Agathopodis ætas.

Theodulus lector, dæmones fugat.

Faustinus Præfectus, blanditijs eos peruertere nititur.

§4 MARTYR, SS. AGATHOPODIS, &c.
sacrificium se facturū promisit. Hęc illo dicente,
& multa in super de deorum vanitate differente,
Præfectus, veritus ne luculentę orationis effica-
cia. ceteri qui iudicandi erant, magis in Dei fide
confirmarentur, celeriter vtrumq; in carcerem
abduci iussit. Nocte autē media, cū eos Deus se-
cundū quietem oportunis visis cōfirmasset, læ-
ti surgentes Christum omnium saluatorem voce
magna collaudarunt. Deinde fuso lachrymarum
imbre, quo manus suas lauisse dicuntur, flexis in
terram genibus, supplices Deo preces obtulerunt,
quibus ad vltimum vsque vitę spiritum,
contra eius nominis inimicos constantiam in
certamine postulārent. Sanctis autem hoc modo
precantibus, multi qui in eodem loco aut homici-
dii aut adulterij rei detinebātur. deposita mor-
tis formidine, supplices sese ad beatorum pedes
abiecerunt, commissorum criminum veniam
postulantes. Turbæ verò, quæ foris erant, magna
rerum, quæ dicebantur, admiratione effectæ, ef-
fractis claustris in carcerem insilierunt, vt tan-
tum tamque admirandum pietatis studium, suis
ipsi oculis contemplarentur. At Urbanus qui-
dam, qui Thessalonica quæstoris dignitate, apud
omnes in honore erat, stimulis dæmonis concitatus
cursu ad Præfectum contendit, magna voce
clamitans atque denunciāns, de deorum cultu ac-
tum esse, nisi serui Dei celeriter e medio tolle-
rētur. Quamobrē Faustinus, animo sanè propter
illos qui in carcerem irruerant, perturbato, ado-
lescentem simul cum sene adduci iussit. Illi au-
tē tanta animorum alacritate prodierunt, vt
non ad supplicium, sed ad celebritatem aliquā
iucundissimam properare viderentur: Quæ res
spectantium quidem animos in magnam admi-
ratio-

*Fucentur in
carcerem.*

*Didinētis
confirman-
tur.*

*Multi ad
Christum
conuertun-
tur.*

*Alacritas
Ss. martyri.*

rationem, Faustini verò in maiorem tyrannidem rabiemque conuertit.

Tandem Præfectus post multa verba ad Theodulum nequicquam habita, vestimentis eum spoliari iussit. Quo factò, ministri eum acerbè discruciabant, clamare præcone: Sacrifica, & dimitteris. Theodulus autem: Vestimenta quidem inquit, à corpore diuellere poteris, mentis autem fidem à Deo non auertes in æternum. Cumque liberius loqueretur, & proposita tormenta negligeret: iussit Faustinus quosdam alios adduci, ut tormentis, quæ ferre eos minimè posse credebat. coacti, coram illis sacrificarent. At Theodulus, Isthec, inquit, tormenta parua sunt atque ridicula: Maiora tibi aduersum nos excogitanda sunt, ut perfectam animorum nostrorum cum Deo coniunctionem perspicias, quæ pro religione cruciatus omnes perferre potest.

Cum in his aliisque disputationibus bonam temporis partem consumpissent, & Faustinus Theoduli animum omnibus minis ac blanditijs maiorem esse cerneret, tacito nutu ministris, quid fieri vellent indicauit: qui Theodulum ut capite damnatum eò duxerunt, vbi fontes damnati que puniri solent. Ut verò ad locum supplicij venisset, & carnifex gladium eduxisset, Theodulus læto hilarique vultu ceruicem porrexit. Quo audito Faustinus eum ad se reduci iussit, & Agathopodem multis rationibus ad deorum sacrificium allicere conatus est. Sed maior fuit vtriusque constantia & virtus, quam ut fraudibus demonis infringi posset. Atque ita Præfectus Christum confitentes, & deorum vanitatem abominantes rursus in carcerem detrudi, ferroque crudeliter vinctos omni solatio humano destitui iussit.

Theoduli
fortitudo
in tormentis.

Martyres interu ad carcerem redacti.

Viso eorū
in somnis.

At illi nullis aduersitatibus vel laboribus fracti, noctes intempestæ silentio, hymnis & canticis Dei bonitatem laudantes obsecrabant, vt se in religione constantes conseruaret, & in vna solaque Christi gratia quiescentes, somnum carpebant: cum ecce vterque secundum quietem visus sibi in magna pelagi tempestate nauigare, fractisque remis & malo, cum cæteri fluctibus obruti perijissent, se solos piscium in morem ad litus adnatare: & gubernatoris solertia seruatos, ac splendidis vestimentis indutos, amœnæ in montem, cuius cacumen cælum attingeret, conscendere. Hoc viso mirificè exhilarati, alter alteri, iam somno soluti, tanquàm ignoranti narrauit. Sed cum parem vtrique gratiam subministratam cognoscerent, optimam in futurum spem concipientes diuinas pro tanto munere Laudes decantarunt.

Educuntur
è carcere ad
tribunal.

Dum hæc fierent, ministri crudelitatis adueniunt, vt eos ad Præfecti tribunal victos ducerent: illi autem alacres signatis Christi trophæo frontibus, ministros sequebantur. Tùm verò ingens amicorum luctus exortus æera compleuit, quod carissima sibi capita ad necem rapi cernebant. Verùm Theodulus hilari vultu: Si, inquit, pro amicitia lachrymaris, lætari potius debetis quòd tam honestis in rebus probemur: Sin inuidia commoti, successibus nostris doletis, cõmune pietatis studium patet & fidei promulgatio pariter omnes vocat: paucis tamen coronam præbet, illis nimirum qui nec diuitiarum, nec voluptatis studio tenentur. Dum hæc loquerentur, Præfectus tribunali sedens, tertium eos interrogauit: cumque nihil responderent, nisi: Christiani sumus, & pro Christi nomine omnia pati

Theoduli
ad amicos
& cognatos
lachryman-
tes verba.

pati volumus; ipsi vultu tristi sententiam tulit, ut Theodulus & Agathopus immolare recusantes in mare proijcerentur. Ministri igitur beatos manibus post terga reuinctos, & lapidibus ex sacris eorum ceruicibus suspensis ad mare deduxerunt, & utrumque victoriae corona redimitum in fluctus proiecerunt. Mare autem cum eos suscepisset, fractis lapidum vinculis, multo pulchriora propinquis corpora ipsorum reddidit. Paulo vero post, Theodulus decoro vultu & candida amictus stola apparens, praecipit ut facultates eius viduis & orphanis ex aequo distribuarentur, quod post suum a nobis discessum videretur, non solum velle in calamitate constitutos consolari, verum etiam propinquos ad idem pietatis studium incitare. Horum igitur Sanctorum memoriam, qui pro veritatis defensione fortiter se gesserunt, aequum est, ut annuis votis & laudibus decoremus, & eorum fidem pro viribus imitemur.

VITA S. ISIDORI, DICTI IUNIORIS

Hispalensis Episcopi: ex ijs quae extant penes C. Baronium. Excessit ex humanis, anno a Partu Virgineo 636. Honorij Papae 11. Cimbilani Hispaniarum Regis 1. cum sedisset annis plus minus 40.

Fertur in
eos sententia.

Merguntur
in mare.

Theodulus
post mortem
apparet.

Tom. 3. An-
nal. & in
Notat. ad
M. Rom.

4. Aprilis.

Ecclesiae Catholicae inclytum sidus B. Isidorus, ex stirpe Gothorum progenitus, Patreque Seueriano urbis Carthaginis Praefecto viro clarissimo natus, fratres habuit eximia sanctitate conspicuos; Leandrum quippe Hispalensem & Fulgentium Carthaginensem Antistites praestantissimos: sororem vero Florentiam itidem vitae sanctimonia florentissimam. Et quidem Leandro eius germano rebus humanis felicissimi

Progenie
eius.

Succedit
Leandre in

D s me